

МОТИВИ: Производството по делото е по реда на Глава XXVIII от НПК.

Същото се явява образувано е въз основа на постановление с Вх. № 5961/04.09.2020 г. Чрез него прокурор при Районна прокуратура -Габрово е внесъл материалите по Досъдебно производство № 1752 ЗМ-616/2019 г. по описа на РУ Габрово за разглеждане в едноименния районен съд, иницирайки мотивирано предложение за освобождаване (въз основа на чл. 78а от НК) от наказателна отговорност и налагане на административно наказание по отношение на обвиняемия Н. Ц. В. з а това, че на 18.10.2019 година в гр. Габрово, на бул. „Столетов”, при управление на МПС – лек автомобил марка „БМВ”, модел „320 Д” с Рег. № ЕВ 18-36 ВА в гр. Габрово, нарушил правилата за движение (чл. 20, ал. 1 от ЗДвП – не изпълнил задължението си да контролира непрекъснато управляваното от него МПС; чл. 116 от ЗДвП – не изпълнил задължението си да е внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата, и чл. 117 от ЗДвП – не изпълнил задължението си да намали скоростта, а при необходимост – да спре при приближаване към място, където на пътя или в близост до него се намират деца) и по непредпазливост причинил на Н. К. С. от град Габрово средни телесни повреди, изразяващи се в: тежка съчетана травма със счупване на VI-ти шиен прешлен, довела до трайно затрудняване на движението на шията за срок над един месец; счупване на IV-ти и V-ти гръден прешлен на гръбначния стълб, довело до трайно затрудняване на движението на снагата за срок над един месец; счупване на кръстцовата кост на таза в ляво с разместване в кръстцово-хълбочната става, счупване на ставната ямка на дясната тазобедрена става с ход на фрактурната линия към дясната срамна кост, довели до трайно затрудняване на движението на снагата и долните крайници за срок над един месец; разместено счупване на лъчевата кост на лявата ръка, довело до трайно затруднение на движението на левия горен крайник за срок над един месец и състояние на травматично-хеморагичен шок, довело до разстройство на здравето, временно опасно за живота - престъпление по чл. 343, ал. 1, б. ”Б”, пр. 2-ро във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК.

Освен че е получил препис от внесеното постановление на РП Габрово, обв. Н.В. е заявил, че е разбрал и същността на обвинението, което е предявено против него. Той не коментира своята вина от аспект на това обвинение, но дава обяснения, чрез които излага описание на фактическата обстановка по извършването на свързаното със същото престъпление, за което е предаден на съд.

От осъществената цялостна преценка на данните в събраните по делото доказателства – писмени, гласни и веществени, ценени по отделно и в тяхната съвкупност, както и от съпоставката на същите с обясненията на обвиняемия Н. В., съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Към средата на месец октомври 2019 г. обвиняемия Н.В. не е бил осъждан за осъществени престъпления както от общ, така и от частен характер. До този момент той не е бил и освобождаван от наказателна отговорност за такива престъпления, в т.ч. въз основа на реда, предвиден в Глава VIII-ма, Раздел IV-ти от Общата част на НК, поради които обстоятелства е притежавал чисто съдебно минало към него.

Към 18.10.2019 г. обвиняемия Н. В. е бил правоспособен водач на МПС от категориите „В”, „М” и „АМ”, воден на отчет в Сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР – Габрово. Такъв той се явява и към настоящия момент. До тази дата В. е притежавал свидетелство за правоуправление, издадено на 30.09.2011 г., което е имало

срок на валидност до 30.09.2021 година. Отразеното в справката на л. 134-135 от досъдебното производство сочи, че през периода, изтекъл между инкриминираната дата и момента за първоначалното придобиване от него на съответната правоспособност от категория „В”, същият е бил санкциониран по административен ред чрез осем влезли в законна сила наказателни постановления за нарушения на различни норми от ЗДвП, извършени при управление на МПС. От справката е видно, че освен с тези постановления, до средата на месец октомври 2019 г. В. е бил санкциониран и чрез фиш за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, който също е бил влязъл в сила към инкриминираната дата.

Около 18,00 часа на 18.10.2019 година обв. Н.В. управлявал собствения си лек автомобил – марка „БМВ”, модел „320Д” с Рег. № ЕВ 18-36 ВА, като се движел с него по участък от булевард „Столетов” в гр. Габрово, който се намирал между кръстовището за връх Шипка и това, водещо до ул. „Стомана”. След посоченото МПС в същата посока управлявал автомобила си и св. В.С. от гр. Габрово. Времето било сравнително топло за сезона, а пътната настилка – със сухо асфалтово покритие. Условията на видимост били нормални, макар че вече започвало да се стъмва.

Управлявайки автомобила с около 57 км/ч, обв. В. се движел по участък от пътното платно на булевард „Столетов”, завършващ с ляв (по посоката му на движение) завой, от дясната част на който имало уширение. На него се намирал 12 годишния (към този момент) свидетел Н. К. С. , който стоял до своя велосипед. По същото време срещу МПС на обвиняемия се движели няколко други автомобили, които пътували по посока на връх Шипка.

Навлизайки в описания по-горе завой, обв. Н.В. забелязал свид. Н.С.. След като го забелязал, той заявил с волана рязко наляво и задействал спирачната система на автомобила. В следствие на това задната част на МПС поднесла надясно и ударила детето, което било отхвърлено от удара в близките храсти. Тъй като водача загубил контрол върху автомобила същият продължил да се движи, и след като се завъртял в посока, обратна на часовниковата стрелка, спрял в канавката до края на срещуположната пътна лента, отредена за пътуващите към връх Шипка. След това В. преместил своя автомобил от това място в уширението до пътя, където вече бил спрял св. С.. Последният подал сигнал за случилото се на ЕЕН 112, и на мястото пристигнали полицейски и медицински екип, който транспортирал св. Н.С. до МБАЛ „Д-р Тота В.а” в гр. Габрово. След първоначалния медицински преглед този свидетел бил оставен на лечение в болничното заведение поради травми, получени при ПТП. Престоя му в него продължил до 21.09.2019 година. След тази дата С. постъпил на лечение в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов”, откъдето бил изписан на 04.11.2019 година.

За времето между 20,30 и 22,30 часа на 18.10.2019 година на мястото на ПТП е извършен оглед, в рамките на който като веществени доказателства са били иззети: лекия автомобил с Рег. № ЕВ 18-36 ВА заедно с контактен ключ към него, както велосипеда („Sahara skipper”, сиво-черен на цвят) и 1 бр. шапка, носена от пострадалия. Последните две вещи са оставени на съхранение в това качество по делото, за разлика от МПС, което (с приемо-предавателен протокол от 03.04.2020 година) е било върнато на неговия собственик. Едновременно с това процесуално-следствено действие, при условията на чл. 212, ал. 2 от НПК в РУ Габрово е било образувано досъдебно производство – под № 1752 ЗМ-616/2019 г., с разследване, започнало за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. ”Б” пр. 2-ро във вр. с чл. 342, ал. 1 от

НК. В рамките на същото, след многократно отправени искания и получени разрешения за удължаване на срока за провеждане на разследването по него, водача на МПС е бил привлечен в качеството на обвиняем чрез предявено обвинение за престъпление с посочената квалификация по НК. Обвинение с тази правна квалификация е предявено против него и чрез упоменатото по-горе постановление с Вх. № 5961/04.09.2020 г. на прокурор при РП Габрово, внесено за разглеждане в съда по реда на Глава XXVIII от НПК, въз основа на което и събраните материали по това досъдебно производство е било образувано и производството по настоящото НАХД № 843 по описа за 2020 година.

От заключението на изготвената на досъдебното производство съдебно-медицинска експертиза се установява, **че в резултат на ПТП на Н. К. С. от град Габрово, с ЕГН *****, са били причинени следните увреждания:** **I.** Тежка съчетана травма със счупване на VI-ти шиен прешлен, довела до трайно затрудняване на движението на шията за срок над един месец; **II.** Счупване на IV-ти и V-ти гръден прешлен на гръбначния стълб, довело до трайно затрудняване на движението на снагата за срок над един месец; **III.** Счупване на кръстцовата кост на таза в ляво с разместване в кръстцово-хълбочната става, счупване на ставната ямка на дясната тазобедрена става с ход на фрактурната линия към дясната срамна кост, довели до трайно затрудняване на движението на снагата и долните крайници за срок над един месец; **IV.** Разместено счупване на лъчевата кост на лявата ръка, довело до трайно затруднение на движението на левия горен крайник за срок над един месец, и **V.** Състояние на травматично-хеморагичен шок, довело до разстройство на здравето, временно опасно за живота, всяко едно от които (с оглед медико-биологичния характер на посочените по-горе последици) представлява средна телесна повреда по смисъла на понятието за такава, дадено в чл. 129, ал. 2 от НК. Заключение на експертизата установява, че заедно с описаните, пострадалия Н.С. е получил и други увреждания, свързани с: **1.** Счупвания на седмо и осмо ребро вляво по средна мишнична линия на гръбначния стълб; **2.** Контузия на белия дроб вдясно с кръвоизлив в плевралната гръдна кухина вдясно; **3.** Контузия с разкъсване на левия бъбрек и кръвоизлив в меките тъкани на задната коремна стена; **4.** Контузия на главата с данни за мозъчно сътресение, първите две от които са довели до: временно разстройство на здравето, неопасно за живота, със срок на възстановяване (съчетан с болки и страдания) около един и половина – 2 месеца, или до съществуване на лека телесна повреда съобразно указаното в чл. 130, ал. 1 от НК. До също такава (по вид) телесна повреда са довели третото и четвъртото от тези увреждания, след като същите са станали причина за временно разстройство на здравето, неопасно за живота, попадащо вън от случаите по чл. 128 и чл. 129 от НК, с обичаен срок на възстановяване до 3-4 седмици. Вещото лице е отразило, че всички увреждания е възможно да бъдат причинени при възникналия пътен инцидент – след силен удар със задната (в т.ч. и ъглова) част на автомобила по пострадалото дете и велосипеда, с последващо отхвърляне и падане на терена.

От заключенията на назначените автотехническа и допълнителна автотехническа експертизи в рамките на проведеното разследване по досъдебното производство е видно, че: **1.** Преди и към момента на удара с велосипеда управлението от обв. В. лек автомобил се е движил със скорост от 57,6 км/ч, както и че максималната (критична) скорост за преминаване на същото МПС през завоя без занасяне е възлизала на 105,5 км/ч; **2.** С конкретната скорост, с която се е движел, този водач е имал техническата възможност да забележи велосипеда и С. като опасност на по-ранен

етап, и (след като предприеме интензивно спиране на разстояние, не по-малко от 39,8 метра преди мястото на удара) да спре преди него, като по този начин предотврати самия удар; 3. Обв. Н.В. е имал свободен коридор да извърши маневрата „заобикаляне” на намиращите се в траекторията му на движение пешеходец и велосипед като следва радиуса на завоя, без да навлиза в срещуположната пътна лента, отредена за насрещно движещите се пътни превозни средства от центъра на град Габрово към връх Шипка, по който начин ще избегне настъпването на сблъсък; 4. Основната причина за ПТП от експлоатационно-техническа гледна точка е свързана с отклоненото внимание на водача и неправилното боравене с органите за управление на автомобила от В., който (по време на преодоляването на крива, съставляваща ляв за МПС завой), е предприел извършването на маневра „забикаляне” на възприетите като опасност велосипед и пешеходец, вследствие на която е намалил радиуса на завоя и автомобилът е преминал в движение със странично протриване, а той е загубил контрол над неговото управление.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за установена въз основа на обясненията, дадени от обв. Н.В. в рамките на съдебното следствие; от тяхната съпоставка с показанията на разпитаните свидетели В.С. и тези, дадени от свидетеля И.Г. пред разследващия орган по досъдебното производство, четени при съдебното следствие по реда на чл. 281, ал. 5 във вр. с ал. 1, т. 5 от НПК – със съгласие на страните; от показанията на свид. Е.Г., К.С. и Н.С.; от писмените доказателствени материали по приложеното досъдебно производство (уведомително писмо за образуване – л. 1; искания за удължаване на срок за разследване и постановления от 12.12.2019 г., 11.02.2020 г., 15.04.2020 г. и 16.06.2020 г. на прокурори при РП Габрово във връзка с тях – л. 4-15; протокол за оглед на ПТП и фотоалбум – л. 16-44; протокол за оглед на веществени доказателства и фотоалбум – л. 45-49; постановление за привличане на обвиняем и за взимане на мярка за неотклонение – л. 50-51; епикризи, издадени от ОАИЛ - Интензивно лечение при МБАЛ „Д-р Тота В.а” – Габрово, Клиника по детска ортопедия и травматология и Клиника по неврохирургия при УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов” ЕАД София на името на пострадалия Н. К. С. – л. 60-68; протокол за извършена химическа експертиза – л. 74-77; постановление за назначаване и съдебномедицинска експертиза по писмени данни – л. 80-94; постановление за назначаване и авто-техническа експертиза – л. 97-110; постановление за назначаване и допълнителна авто-техническа експертиза – л. 111-119; декларация за семейно, материално положение и имотно състояние – л. 127; справка за съдимост – л. 129; писмо с Рег. № 1752р-19004/19.11.2019 г. на разследващ полицай при РУ Габрово до Началник на Сектор „ПП” при ОД на МВР Габрово и писмо рег. № 264р-18753 от 25.11.2019 г. на Началник Сектор „ПП” при ОД на МВР Габрово до Отдел „Разследване” при ОД на МВР Габрово с копия от: справка по история на ПС с рег. № ЕВ 18-36 ВА, справка-картон на името на обвиняемия Н.В. и ЗППАМ № 18-0892-000265/04.09.2019 г. – л. 13-135; постановление от 01.04.2020 г. на прокурор при Районна прокуратура - Габрово за връщане на веществено доказателство – л.147 и приемо-предавателни протоколи – л. 148-149; докладна записка, акт за установяване на адм. нарушение, протокол за ПТП № 1732833/18.10.2019 г., констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 2019-1034-480/18.10.2019 г., талон за медицинско изследване № 0008820, акт за установяване на административно нарушение – л. 161-167), както и от съхраняваните веществени доказателства, описани по-горе, всички съдържащи данни от значение за изясняване на обстоятелствата по делото и на тези от предмета на доказване по него.

Макар и да не оспорва факта, че е ударил велосипеда и детето, обв. Н.В. твърди, че това не се е случило при наличието на описаните по-горе обстоятелства. От страна на същият се излага, че детето е било върху велосипеда, който се е движел по уширението в края на правата от бул. „Столетов”, по която е пътувал управлявания от него автомобил, както и че е излязло от посоченото уширение на пътното платно пред колата. То е било неочаквано за водача, като именно същото и извършените от В. действия за избягване на ПТП между МПС и велосипеда, при които автомобила се е поднесъл, са довели до настъпване на удара между тях.

Преди всичко следва да се отбележи, че твърденията за движението на велосипеда по уширението вдясно от завоя и неговото излизане на пътното платно пред автомобила на обв. Н.В. на посоченото от него място, не намират опора в събраните по делото доказателства. Същите се опровергават категорично от показанията на св. В.С., който е пътувал зад МПС на В. със своя автомобил и е бил пряк очевидец на обстоятелствата, довели до ПТП между автомобила с Рег. № ЕВ 18-36 ВА и велосипеда. Доколкото това е така, то не би могло да се приеме, че последното е възникнало по описания от В. механизъм, още повече че той не намира опора и в изготвеното заключение на автотехническата експертиза, назначена на съдебното следствие, което е определило този начин като възможен, но неприложим на практика в конкретния казус поради констатациите за неговото противоречие с обективни находки (дъговидна следа от продиране по трошляка, намираща се вдясно спрямо платното за движение; шапка, носена от велосипедиста, която се е намирала в затревената площ от тази страна на платното; лайсна от задната броня на автомобила, лежаща между въпросната шапка и десния ръб на платното за движение; и зона с отъпкана трева и храсти с диаметър от 1,8 до 2 метра), които са били установени по време на огледа на ПТП и напълно кореспондират на заявеното от посочения по-горе свидетел.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът приема следното:

Данните в приложените доказателствени източници водят до извод, че: **I.** Тежката съчетана травма със счупване на VI-ти шиен прешлен; **II.** Двете на брой счупвания на IV и V гръден прешлен на гръбначния стълб; **III.** Счупването на кръстцовата кост на таза в ляво с разместване в кръстцово-хълбочната става и счупването на ставната ямка на дясната тазобедрена става с ход на фрактурната линия към дясната срамна кост; **IV.** Разместеното счупване на лъчевата кост на лявата ръка и **V.** Състоянието на травматично-хеморагичен шок, са настъпили след силен удар със задната (в т.ч. и ъглова) част на МПС по пострадалото дете и велосипеда, с последващото им отхвърляне и падане на терена. Доколкото това е така, а между самото ПТП и тези увреждания, които са довели до: трайно затрудняване на движението на шията за срок над един месец при първото; трайно затрудняване на движението на снагата за срок над един месец при второто; трайно затрудняване на движението на снагата и долните крайници за срок над един месец при третото; трайно затруднение на движението на левия горен крайник за срок над един месец при четвъртото и до разстройство на здравето, временно опасно за живота при петото от тях, е налице обективна връзка, следва да се заключи, че всяко едно от същите (а оттук - и свързаните с тях средни телесни повреди за пострадалия Н.С.) са били причинени в резултат на него. С оглед на факта, че (заради конкретно настъпилите неблагоприятни

здравословни последици) естеството на посочените увреждания характеризира същите като безспорно по-тежки (по вид) в сравнение с всички останали телесни увреждания, отбелязани (по т. 1, 2, 3 и 4) в заключението на съдебно-медицинската експертиза като претърпени от страна на това лице, може да се приеме, че съответната правна квалификация на извършеното като престъпление по чл. 343, ал. 1, б. "Б", пр. 2-ро във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК е правилно определена, тъй като (съобразно приложимия принцип за поглъщане на по-лека от по-тежкия резултат) тя се предпоставя именно от тях.

От данните, които са отразени в заключението на изготвената автотехническа експертиза и останалите доказателствени източници по делото, е видно, че ПТП е възникнало след удар на задната (в т.ч. ъглова) част на автомобила по пострадалото дете и велосипеда, до който е стоял св. С.. Този удар е настъпил не само в резултат на неизпълненото от В. задължение да контролира непрекъснато МПС, което е управлявал, но и на две други също неизпълнени от него задължения - да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците и особено към децата (какъвто, от аспект на указаното в чл. 107, т. 2 от ЗДвП, очевидно се е явявал самия велосипедист в конкретния случай), както и да намали скоростта, а при необходимост – и да спре при приближаване към място, където на пътя или близост до него се намират деца. Изложеното недвусмислено сочи за наличие на няколко нарушения (по чл. 20, ал. 1, чл. 116 и чл. 117) на разпоредби в ЗДвП от обективна страна, допуснати при управлението на МПС. Извършеното нарушение по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП е умишлено, тъй като водача (в т.ч. заради преминатото обучение преди първоначалното придобиване на съответната правоспособност) е бил запознат с установеното в този текст задължение да контролира непрекъснато МПС, но въпреки това не е съобразил поведението си с него. Умишления характер на това нарушение, както и предходно проявената от В. небрежност по отношение на осъзнаваните последици, които биха могли да настъпят в резултат на неизпълнените задължения по чл. 116 и чл. 117 от ЗДвП, са довели до управление на МПС със скорост, която не му е позволила да спре при възникналата опасност за движението (велосипеда и детето, които са се намирали в уширението до пътното платно от дясната страна по посоката му на движение) към момента, в който те са били възприети като такава от него, а въз основа на това – и до предпоставки, които заради изложеното и неправилното боравене с органите за управление на автомобила, са довели до преминаване на последният в движение със странично протриване и загуба на контрол над управлението му, а оттук – и до удар по велосипеда и стоящото до него лице. С оглед на изложеното и доколкото (при естеството на отразените в експертизите действия) В. е могъл да избегне ПТП, между неговото поведение и настъпилия от същото съставомерен резултат е налице причинно-следствена връзка, която води до извод, че в следствие на посочените по-горе нарушения той е осъществил състава на престъплението по предявеното обвинение от обективна страна. Освен от нея, то е осъществено и от субективна страна, при проявена форма на вина несъзнавана непредпазливост или престъпна небрежност, тъй като дееца е осъзнавал последиците, които биха могли да възникнат от липсата на действия, довели до съобразяване на неговото поведение с предписанията на всяка една от посочените норми на ЗДвП при управлението на автомобила, и е могъл да ги предвиди по време, когато все още е разполагал с възможност да ги предотврати.

Въз основа на така установената фактическа обстановка и изложените по-горе съображения съдът прие за безспорно от правна страна, че след като на 18.10.2019

година, при управление на МПС – лек автомобил марка „БМВ“, модел „320 Д“ с Рег. № ЕВ 18-36 ВА в гр. Габрово, е нарушил правилата за движение, визирани в чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, като не изпълнил задължението си да контролира непрекъснато управляваното от него МПС; чл. 116 от ЗДвП – не изпълнил задължението си да е внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата, и чл. 117 от ЗДвП – не изпълнил задължението си да намали скоростта, а при необходимост – да спре при приближаване към място, където на пътя или в близост до него се намират деца, вследствие на което при форма на вина несъзнавана непредпазливост или престъпна небрежност е причинил на Н. К. С. от град Габрово средни телесни повреди, изразяващи се в: **1.** Тежка съчетана травма със счупване на VI-ти шиен прешлен, довела до трайно затрудняване на движението на шията за срок над един месец; **2.** Счупване на IV-ти и V-ти гръден прешлен на гръбначния стълб, довело до трайно затрудняване на движението на снагата за срок над един месец; **3.** Счупване на кръстцовата кост на таза в ляво с разместване в кръстцово-хълбочната става, счупване на ставната ямка на дясната тазобедрена става с ход на фрактурната линия към дясната срамна кост, довели до трайно затрудняване на движението на снагата и долните крайници за срок над един месец; **4.** Разместено счупване на лъчевата кост на лявата ръка, довело до трайно затруднение на движението на левия горен крайник за срок над един месец и **5.** Състояние на травматично-хеморагичен шок, довело до разстройство на здравето, временно опасно за живота, обв. Н. Ц. В. както от обективна, така и от субективна страна е осъществил състава на престъпление по смисъла на чл. 343, ал. 1, б. ”Б”, пр. 2-ро във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК, в извършването на което го призна за виновен.

Чрез ДВ брой 21/2000 г. в нормата на чл. 78а, ал. 1 от НК са били внесени изменения, в съответствие с които съществувалият до тях израз „...когато с престъплението са причинени имуществени вреди” е бил заменен с израза „...причинените от престъплението имуществени вреди са възстановени”. Като се базира на действащата понастоящем и към 18.10.2019 година редакция на упоменатата материално-правна разпоредба, както и на целите, преследвани чрез приложението на диференцираната процедура по Глава XXVIII от НПК, по която делото е било внесено за разглеждане от страна на прокурора, съдът прие, че използваният в същата предлог „от” е поставил възможността за освобождаването на дееца от наказателна отговорност в зависимост единствено от условието за репарирание на онези имуществени вреди, произтичащи от състава на престъплението и посочени в него, а не от изискването за възстановяване на всички вреди с този характер, които съпътстват самото престъпление, стига те да се явяват пряка и непосредствена последица от същото. В този смисъл е и легалното тълкуване, залегнало в задължителната за прилагане (съобразно чл. 130, ал. 2 от ЗСВ) съдебна практика, каквато представлява т. 3 от диспозитивната и констативно - съобразителната част на Тълкувателно решение № 2 от 22.12.2016 година по т. н. д. № 2/2016 г. на ВКС, ОСНК. Поради изложеното (макар и данните по делото да установяват действително настъпили щети за велосипеда, който едновременно с това не е бил и управляван от виновно за ПТП лице) заключи, че липсата на доказателства за възстановяването на тези имуществени по характер вреди не би могла да съставлява пречка за приложението на чл. 78а, ал. 1 от НК, включително и от аспект на факта, че (като закономерна последица от изискването за предприемане на действия в рамките на разследването, свързани с установяване единствено на съставомерните вреди) прокурора и органа на разследване по досъдебното производство не са установили несъставомерните вреди по размер. Редът

за определяне на последните, както и този, отнасящ се до определяне и заплащане на несъставомерните неимуществени вреди, причинени в резултат на престъплението, е друг. Същият по принцип е възможно да се приложи едва след решаване на въпросите, които са свързани с наказателната отговорност на виновния водач чрез влязъл в законна сила съдебен акт, още повече че тези вреди често не са ограничени по времетраене и поради това не винаги биха могли да преустановят окончателно своето съществуване само в рамките на досъдебното или съдебно производство по дело, което се развива във връзка с реализацията на наказателната отговорност по отношение на дееца за съответното престъпление, от което те са причинени.

Обв. Н.В. не е бил освобождаван от наказателна отговорност за осъществени престъпления от общ и частен характер, в т.ч. съобразно процедурата, регламентирана в Глава VIII-ма, Раздел IV-ти от Общата част на НК, и е притежавал чисто съдебно минало до инкриминираната дата, тъй към нея не е бил осъждан за такива престъпления по установения от закона ред. Поради изложеното и при положение, че за престъплението по чл. 343, ал. 1, б. "Б", пр. 2-ро във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК са предвидени до „Три години лишаване от свобода” или „Пробация”, а от същото не са причинени имуществени вреди, съставомерни по смисъла на предявеното му обвинение, които да са останали невъзстановени към датата за постановяване на решението по делото, съдът възприе, че са налице всички изискващи се от закона предпоставки за приложението на чл. 78а, ал. 1 от НК. Въз основа на тях, след като призна обв. Н. Ц. В. за виновен в извършването на престъплението по предявеното против него обвинение, освободи същият от наказателна отговорност, като му наложи предвиденото от закона административно наказание “Глоба”.

При определяне размера на административното наказание, което следва да се наложи за извършеното престъпление, като смекчаващи вината обстоятелства съдът отчита чистото съдебно минало на обв. Н.В. към инкриминираната с постановлението дата, което (заедно с липсата на данни за други осъществени противообществени прояви) определя същият като лице с ниска степен на обществена опасност в качеството на деец; дадените обяснения при воденото разследване по досъдебното производство и на проведеното съдебно следствие, с които е спомогнал за разкриване на обективната истина и изразеното в тях съжаление за случилото се, водещи до заключение за проявено критично отношение към самото престъпление; по-ниската степен на обществена опасност на същото в сравнение с тази при останалите случаи на такива от неговия вид, произтичаща от вида на проявената небрежност, която безспорно се явява по-малко укорима в сравнение със самонадеяността като форма на непредпазлива вина. При оценката на установените в производството обстоятелства съдът не констатира съществуването на други отегчаващи вината такива освен тези, отнасящи се до: продължителния период на негативните последици, възникнали за пострадалия в резултат на петте причинени съставомерни средни телесни повреди; множеството нарушения по ЗДвП, които са довели до ПТП и обективното съществуване на други несъставомерни вредни последици от него, каквито се явяват не само щетите, настъпили за велосипеда, но и множеството леки телесни повреди по чл. 130, ал. 1 от НК, които са възникнали за пострадалия Н.С. в резултат на него.

Като съпостави изложените по-горе данни по отделно и в тяхната съвкупност, съдът прие, че е налице отчетливо изразен превес на отегчаващите вината обстоятелства. С оглед на това, след като отчете естеството на тези обстоятелства

заедно с липсата на данни за размера на получаваните от дееца доходи, наложи на обвиняемия Н. Ц. В. предвиденото в разпоредбата на чл. 78а, ал. 1 от НК наказание „Глоба” малко над отразения в нея минимален размер, а именно – от 1500 лева, която да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд - Габрово, като прие, че по този начин, с едно такова по размер наказание, определено за извършеното от него престъпление против транспорта, ще бъдат създадени най-ефективни условия за постигане на целите на личната и генерална превенция на наказателната репресия, съдържани се в чл. 36 от НК.

От приложената на л. 134-135 от досъдебното производство справка на Сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР – Габрово се установява, че към инкриминираната дата обвиняемия Н.В. не е бил наказван по административен ред за нарушения на норми от ЗДвП и правилника за неговото приложение, които да са довели до ПТП в резултат на тях. Макар и липсата на такива нарушения да води до извод, че към тази дата ПТП би могло да се определи като изолиран случай, възникнал при изпълнението на законно упражняваната от дееца дейност във връзка с управлението на автомобил, съдът прие, че в съответствие с предвидената възможност по чл. 78а, ал. 4 от НК на същият следва да се наложи наказание от установения в чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК вид, тъй като единствено по този начин ще бъде възможно да се въздейства възпитателно и предупредително по отношение на него и останалите членове на обществото, в т.ч. и от аспект на данните за множеството нарушения, за които той е бил санкциониран чрез осем влезли в законна сила наказателни постановления преди нея. С оглед на изложеното по-горе, след като отчете негативната (като цяло) характеристика на обвиняемия в качеството на водач заедно с броя на осъществените нарушения по ЗДвП, довели до настъпване на ПТП и допълнително възникналите от последното несъставомерни вредни последици, на основание чл. 78а, ал. 4 във вр. с чл. 343г и чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК съдът наложи на обвиняемия Н. Ц. В. административно наказание „Лишаване от право да управлява МПС” за срок под средния, предвиден в разпоредбата на чл. 16 от ЗАНН – от „Една година”, считано от влизане на решението в законна сила, като прие, че в този размер то също ще допринесе за постигане целите на личната и генерална превенция на наказателната репресия по смисъла на чл. 36 от НК.

В рамките на разследването по досъдебното производство към материалите по него са приобщени веществени доказателства, които не подлежат на унищожаване или отнемане в полза на държавата по смисъла на съответните хипотези, предвидени в нормите на чл. 53 от НК и чл. 112 от НПК. Въз основа на това съдът разпореди след влизане на решението в законна сила съответните веществени доказателства, представляващи: 1 брой велосипед „Sahara skipper”, сиво-черен на цвят и 1 брой шапка, да се върнат на Н. К. С., ЕГН *****.

Предвид характера на постановеното решение съдът осъди обв. Н.В. да заплати по сметка на ОД на МВР Габрово сума в размер на 1157,53 лева, дължима за възстановяване на направените разноски при разследването по досъдебното производство, на осн. чл. 189, ал. 3 от НПК.

Поради характера на постановеното решение обв. Н. Ц. В. бе осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд Габрово: **1.** Сума в размер на 234,90 лева, дължима за възстановяване на направените разноски в рамките на съдебното производство, на основание чл. 189, ал. 3 от ГПК; както и **2.** Сумите от

по 5 лева, представляващи държавна такса, дължима за всеки един изпълнителен лист, същите в случай на извършено служебно издаване на такива за събиране на определеното административно наказание „Глоба” в размер на сумата от 1500 лева и на разноските от съдебното производство в полза на упоменатия по-горе орган на съдебната власт.

В този смисъл е и постановеният съдебен акт.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: